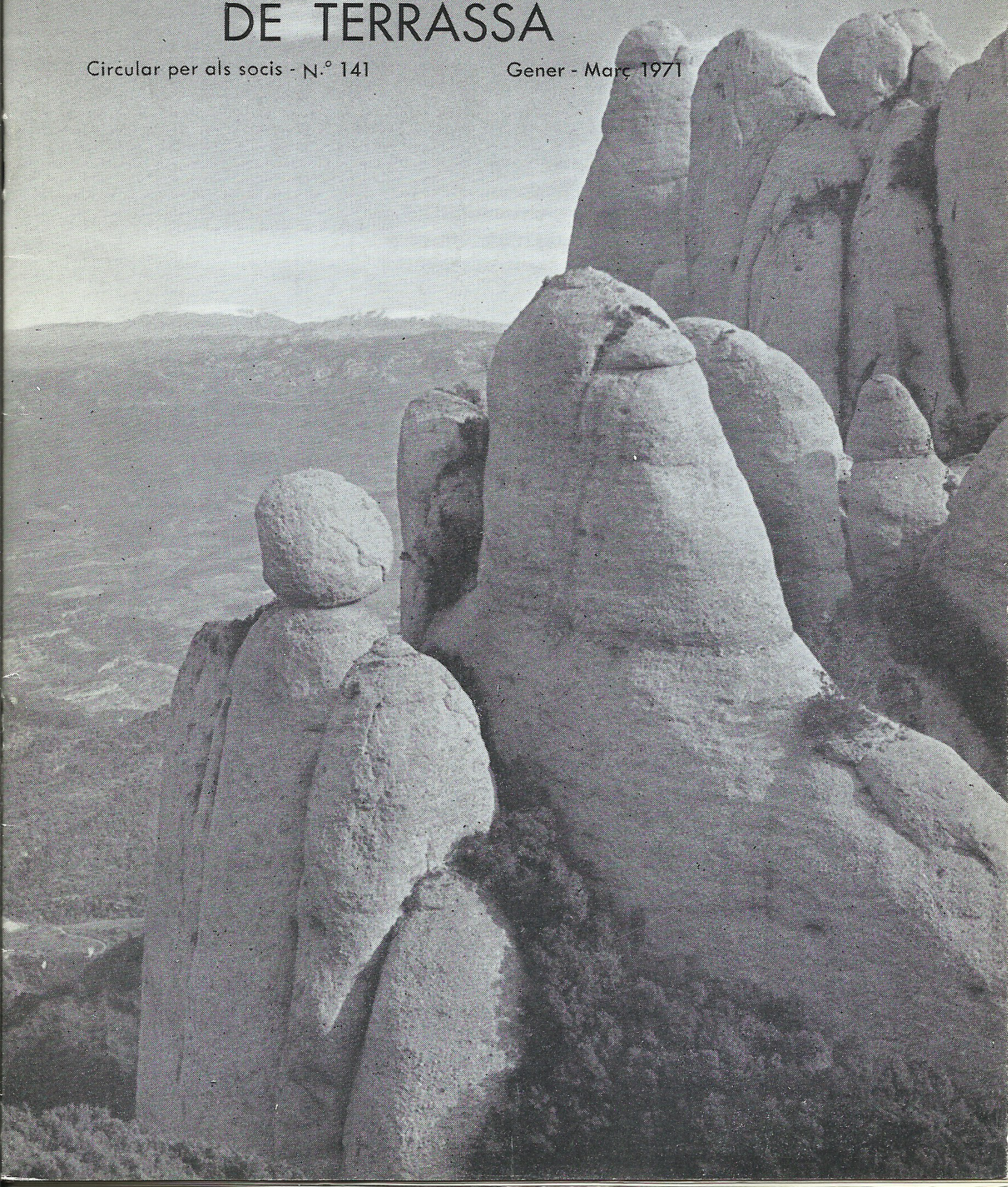

CENTRE EXCURSIONISTA DE TERRASSA

Circular per als socis - N.º 141

Gener - Març 1971

CAPITELL PRE-ROMÀNIC
de l'antiga Casa Alegre
avui al Museu Municipal d'Art de la ciutat.
Fcto: F. Palet.

PORTADA:

MONTSERRAT: AGULLES

CLIXÉ: JOSEP M.^A SOLER

Sumari:

DEFENSA DE LA NATURA.

DESPRÉS DE L'ESCÀNDOL "PATAGÒ-
NIA", per J. Fabrés i Amorós.

ELS PRIMERS MIL ANYS D'UNA CIU-
TAT: ÈGARA (XVII), per Ramir Masdén
i Castellet.

LA FI D'UNA IL·LUSIÓ I EL PRINCIPI
D'UN PROCÉS SELECTIU, per Fermí
Guisado.

CRÒNICA: Reunió general reglamen-
tària de socis. Actes i conferències.
Altres notícies.

SECCIÓ D'INVESTIGACIONS SUB-
TERRÀNIES (S.I.S.): Reunió general re-
glamentària.

SECCIÓ D'ALTA MUNTANYA: Reunió
general reglamentària. Resultats de la
II Cursa d'Esquí del Vallès: Núria-
Puigmal-Núria.

BIBLIOTECA: Relació de llibres entrats.

EXCURSIONS REALITZADES.

Adherit a la
F. C. M.
i
F. C. E.

Circular per als socis n.º 141

●ENER - MARÇ DEL 1971

CENTRE EXCURSIONISTA DE TERRASSA

DEFENSA DE LA NATURA

L'any 1970, fou declarat l'any europeu de la conservació de la naturalesa.

Organismes com l'UNESCO i l'UNICEF han portat a cap campanyes en aquest sentit.

Nosaltres, més modestos i movent-nos en un espai molt reduït, sempre hem treballat en favor de les lleis naturals i el nostre amor per les muntanyes, n'és una bona prova.

Els problemes actuals, són molt greus: L'aire emmetzinat per fums industrials. Aigües residuals i líquids nocius, abocats a rius i a mars. Broses i deixes de tota mena, sense incinerar i amuntegades a l'aire lliure.

Ens fa por pensar que si l'any 1970 ha estat anomenat el de la defensa de la naturalesa, sigui això sols fruit d'una campanya a curt termini. La d'un any tan sols, quan la realitat hauria de ser el d'una lluita continuada de sempre i sense imposicions. El lliure albir i la pròpia responsabilitat, haurien de presidir l'acció de l'home de la «Civilització industrial» en defensa permanent de la natura.

Tenim socis nostres de totes les edats, que n'han dit alguna cosa de tot això: un d'ells, excursionista, caçador, boletaire i fotògraf, s'ha queixat molt sovint de la deixadesa (volem dir també de broses i desferres) en els boscos propers a la nostra ciutat. D'al-

tres molt més joves, ens han parlat, l'un de l'enlluernament que li ha causat la muntanya i l'espectacle depriment de les masies abandonades. Un tercer ens explicava en un cant a la llei natural, el vaivé dels homes del camp a ciutat i els de la ciutat al camp i després de descriure els processos biològics ancestrals, es preguntava si l'home acabaria destruint-se dintre del seu propi progrés tècnic. I finalment un quart soci, no tan jove ens parla molt sovint de la previsió i vigilància dels boscos, canvis en la vegetació, neteja i preparació del sòl per aconseguir la infiltració de les majors quantitats d'aigües pluvials, per vitalitzar i embellir el paisatge i evitar els focs o les inundacions.

Veiem que l'interès per aquest tema existeix. Sinó, què són aquests crits d'alarma? Serà un clam d'impotència davant d'un tant se me'n dona general? Pot ser molt fàcil que sigui així. Però, ens sembla que tenim l'obligació de dir-ho, perquè tothom qui s'avergonyeixi d'aquest procedir destructiu, pugui rectificar a temps. Perquè és molt trist i desencoratjador l'haver d'obtenir per mitjans coercitius i de policia que aquest fet de destrucció de la naturalesa i la vida, no es produeixi. Cadascú hauria d'obrar per propi impuls.

Aquest fet el podem comparar, com el dels pares que han d'aconseguir l'amor dels fills, no per desinterès, sinó perquè hi ha una fabulosa herència en perspectiva.

I el més tràgic, és que aquesta herència col·lectiva, l'estem malversant per una manca total de civilitat: «Si això no és meu i no en trec un fruit personal immediat, ja no val res».

El nostre jovent i el que no ho és tant, es mostra interessat en aquests problemes (com hem dit més amunt) i ens fa mirar a la mare natura, amb ulls anguniejats, però certament esperançats.

Déu vulgui que aquest truc a les sensibilitats de tots nosaltres, faci que esdevinguem, si això és que pot ser possible i sense defallences, els millors i més entusiastes conservadors de la naturalesa.

Després de l'escàndol "Patagònia"

(A la manera de carta oberta a la FEM)

De tot el lamentable i sorollós «affaire» de l'Expedició «Madrid» al Cerro Torre que ha fet córrer la tinta de tota la premsa nacional, el menys que podem i hem de demanar a les màximes jerarquies nacionals federatives, tots els que estem compromesos en el nostre esport, és una bona explicació de la veritat dels fets i, especialment, l'assegurança que no es puguin repetir. Tampoc estaria de massa que coneguéssim les sumes de diner que s'esmercen en certes aventures expedicionàries que, àdhuc acabant bé, no reporten cap èxit internacional a l'alpinisme espanyol.

Mentre nosaltres no hem arribat encara ni a la cota 8.000 per les vies normals, des del 1950 —escalada francesa a l'Anapurna— fins avui, s'ha vist caure tots els més de 8.000 metres en mans d'alpinistes europeus, molts, de països com l'Anglaterra, menys dotats d'altres muntanyes que Espanya. Nordamericans, japonesos i russos també han estat convidats en aquest repartiment generós, i avui, hem entrat ja de ple en la darrera fase de les màximes dificultats i en les màximes altituds. 1970 ha vist el que jo crec més sensacional de la història alpina mundial, en la «primera» anglesa de la cara sur de l'Anapurna, i 1971 comença amb la col·lectiva internacional a la cara suroest de l'Everest i seguirà la difícilíssima i gegantesca aresta oest del Makalú, a càrrec dels francesos, pràcticament els darrers grans problemes de l'Himalaia... Més endavant, les grans expedicions ja donaran pas a les empreses particulars, exactament com fou als Alps, a les filigranes dels superdotats o a l'emoció dels neòfits i els clàssics, aprofitant el progrés de la rapidesa dels viatges i les facilitats de les agències. I així està bé que sigui.

Crec que la FEM i els grans clubs, han de repensar si no val més esmerçar els esforços en la formació d'alpinistes joves i capaços, per mitjà de beques de desplaçament a centres alpins, en la profusió de conferències i actes en tot l'àmbit nacional a càrrec de les figures i entitats de prestigi internacional, com «Connaissance du Monde», Club Alpí Francès, etc., i en l'organització de serveis i equips de salvament en la muntanya, per exemple.

Preferim silenciar ací detalls de les absurdes reaccions de la «mal nacida y peor aconsejada» «Expedición Madrid» a la Patagònia, perquè a més que tota la premsa espanyola ja se n'ha ocupat, i amb tota la raó, que encara en portem les galtes enrogides, tampoc serviria per a fer-nos massa il·lusions amb els aspectes actuals del nostre muntanyisme, i no voldríem pas caure en un excés de pessimisme, car volem creure en un retorn als orígens i en el bon sentit de la majoria.

I ací entrem en el punt més delicat de la qüestió, que degut al poc espai sintetitzarem al màxim: em refereixo a la introducció de l'esperit —del mal esperit, per ser més clars— de competició. Si s'infiltra el detestable exemple que ja al Naranco de Bulnes va donar-nos el mateix equip que ha interpretat tan malament aquesta Patagònia, i si per acabar-ho d'adobar s'hi fica la publicitat i la televisió, i la D.N.D. continua «patinant» en les seves decisions, llavors jo dic que assistirem a la mort lenta dels valors morals del muntanyisme.

No crec equivocar-me massa si diguéis que, interpretant el sentir de la majoria dels fidels excursionistes i muntanyencs de casa nostra, voldria demanar ben alt a les màximes jerarquies de la F.E.M. que reflexionin depressa davant uns fets que han d'aguditjar la crisi que arreu sofreix l'esperit de l'alpinisme i de l'escalada.

Jo acabaria preguntant entristit a la màxima direcció de la FEM i als dirigents dels més importants clubs del país, en una mena de carta oberta als quatre vents: Fins a quan, senyors presidents, la força de la publicitat, del periodisme i la televisió podrà crear-nos esguerros com aquest que han interpretat tan lamentablement el senyor P. de Tudela i demés components de l'expedició «Madrid»? Perquè si de totes maneres ja hem fet tard en l'àpat de les grans «primeres» a les més altes muntanyes del món, sapiguem portar amb dignitat la nostra modèstia i salvem els valors essencials del muntanyisme, que és el do més preciat que podrem dipositar en les mans dels que vindran darrera nostre. Altrament, haurem perdut tota la força per a defensar cap integritat, ni tan sols la de la natura, i podríem començar a entonar un rèquiem per al que n'hem dit el més bell i pur dels esports...

J. FABRÉS I AMORÓS

Els primers mil anys d'una ciutat: Ègara

(De l'any 300 a. de C. al 700 d. de C.;
períodes ibèric, romà i visigòtic)

XVII

ALTRES RESTES I TROBABLES VISIGODES

A més de les parts d'edificació de naturalesa visigoda, existents en els temples santperencs, que fins ací hem descrit, potser amb excessiva extensió i reiteració, hom sap, de la presència d'altres vestigis arquitectònics d'igual època, que ubiquen o ubicaven en la Serra Llarga de l'Obac. Aquestes restes d'antigues construccions, denominades segons la seva última utilitat, amb el nom de "Correlots de l'Obac", es troben dalt de la dita serrallada, i no molt allunyades d'un paratge que es presenta distingit amb el significatiu topònim de "Bosc de les parets", en virtut sens dubte, del persistent record, que en dit lloc, o en les seves proximitats, s'hi havien aixecat extenses edificacions, la importància i finalitat de les quals, per desgràcia ignorem en absolut.

Aquests importants vestigis arquitectònics, estaven construïts d'acord amb el clàssic sistema d'aparellatge dit «opus spicatum»

que és disposant els materials formant espiga o espina de peix. La paret estava agençada amb una socolada de pedres d'arenisca sortides de la pròpia muntanya, i quatre fileres inclinades en doble espiga, cobertes per quatre filades de pedra horitzontal, seguides de dues d'inclinades en espiga simple, i amb un coronament fet amb altres carreus disposats al pla, tot plegat, realitzat amb gran magnificència.

El Dr. E. Junyent, considerà aquesta obra com a pertanyent als primers temps del període visigot, cosa que nosaltres també hem pogut constatar, gràcies al valuós testimoni fotogràfic, degut a l'apassionada preocupació històrico-arqueològica del nostre octogenari consoci Sr. Pau Gorina.

És molt penós i fins indignant, que les restes d'aquest important edifici barbre, hagin estat totalment arrasades, i no cal dir, quant necessari i convenient fóra, de que en dit lloc, s'hi fessin noves investigacions, a fi de millor conèixer aquest nebulós període de la nostra història ciutadana.

Una altra important descoberta, fou realitzada per voluntariosos elements del C.E.T. l'any 1929, portats sempre pel noble afany de servir al país nadiu i a la cultura universal. Això tingué lloc, prop del «Coll d'Eres», al peu del Montcau, on foren exhumades casualment per uns carboners, unes sepultures, cobertes amb lloses i en forma de cista. Una excavació realitzada pels referits socis del nostre Centre, portada a cap amb la necessària atenció i mètode, descobrí una nova sepultura encara intacta, l'estudi de la qual, proporcionà un fermall de bronze, adornat amb un motiu propi de la mitologia germànica o nòrdica, com és, la figura del cavall d'Odí, envoltat per dues serps. Aquesta sivella, és d'una gran raresa, i està actualment dipositada en el Museu Municipal d'Art, si bé una còpia exacta de la mateixa, pot veure's en una de les vitrines del C.E.T.

Seria molt interessant, que es pogués disposar de l'estudi realitzat per l'inoblidable i competent arquitecte Sr. Ignasi Escudé, d'aquesta zona o estació arqueològica. El Sr. Escudé, sembla que detectà, en aquest precís punt, extenses parets que permaneixen encara colgades, pendents d'ulteriors investigacions.

El «Coll d'Eres» també dit de la «Guardiola» per haver servit

el veí i alterós turó de Montcau, en aquells pretèrits temps, com excel·lent lloc d'observació i vigilància de la comarca de Bages, era, un dels límits naturals entre les bel·licoses tribus aborígens dels ausetans i lacetans.

Són igualment del temps visigot, les tombes en cista, trobades sobre Can Robert, en direcció nord i al peu de la muntanya de Sant Llorenç. Aquest treball de prospecció fou igualment realitzat per socis del C.E.T., dirigits pel senyor Domènec Palet i Barba. És molt possible, que les sepultures descobertes davant els «Òbits» —topònim que té un evident sentit funerari— fossin igualment del temps tardo-romà o visigot.

LA MESA D'ALTAR VISIGODA DE SANT FELIUET DE VILA MILANS

No hi ha el més petit dubte, de que la petita esglesieta de Sant Feliu de Vila Milans, està assentada sobre els terrenys d'una vil·la romana, i és molt probable que originalment fos anomenada d'«Aemilianus», nom del seu antic propietari, d'on pot derivar l'actual denominació.

Pot confirmar aquesta suposició, l'abundosa presència de ceràmica romana, en els seus encontorns, com hem tingut ocasió de constatar-ho personalment.

L'actual capella d'estructura romànica, deu ésser la successora d'un altre temple de planta visigoda, d'on procedeix segurament la formosa i singular ara o mesa d'altar en forma de sigma.

És, de marbre blanc, i té la forma semicircular per la part posterior i recta per l'anterior. L'envolta una doble motllura constituïda per una parella de mitges canyes amb uns ribets de separació, i la part anterior que

és més alta, per una motllura de mitja canya doble, i entre les dues, té un collaret d'oves de sabor molt clàssic.

La decoració dels costats i de la cara anterior, és d'un excepcional interès, per tenir una inscripció poètica redactada en hexàmetres, perfectament mesurada i ritmada en síl·labes breus i llargues.

El text, diu:

FELICI MISERO PENARVM PONDERA PELLE,
XPE DS PER CVNCTA PIVS QVI SCLA REGNAS
HIC SCS SEMPER SEDITO, HIC HABITATOR ADESTO
FELICI MISERO TOTA TV TRISTIA TOLLE.

(A Feliu míser, traieu la pesantor de les penes
oh piadós Crist Déu, que regneu per tots els segles.
Estigueu, sant, sempre aquí, d'aquí sigueu habitador
al míser Feliu, lleveu-li tota tristesa).

Aquesta "mensa altaris", que el míser Feliu, dedica a Sant Feliu, màrtir gironí, amida 72 cm. de llargada i 65 cm. de diàmetre. El gruix de la cara recta és de 10 cm.

És l'únic exemplar occidental que existeix, i encara els experts, no s'han posat d'acord, si és veritablement una ara d'altar o bé, es tracta d'una taula de banquet funerari o "memòria". Aquestes taules d'altar en sigma, i també les circulars, estaven posades en forma exempta, tenint un sol peu o "stipes".

Pot pensar-se que la corba posterior, correspon paral·lelament a la de l'àbsida, i la seva datació s'estima és de finals del segle Vè.

EL PALAU RUÏNÓS O "PALATIO FRACTO"

Alguns dels més antics documents corresponents al sector sud del terme del Castell de Terrassa, fan sovint referència a la remota existència d'un palau en condicions molt ruïnoses, que els manuscrits ja qualifiquen com a "Palatio Fracto", l'origen del

qual tant pot ésser visigot, i també romà o potser més anterior encara.

Aquestes enrunades parets d'un edifici tan principal, que era distingit amb el suprem distintiu en categoria arquitectònica com és la de Palau, estaven situades entre el camí que des de Sant Feliuet de Vila Milans, va en direcció a Terrassa, passant pel Mas Muijal i l'ermita de Santa Margarida i Santa Eugènia.

Fins al moment present, no s'han pogut localitzar aquests importants vestigis arqueològics del referit palau, tot i que està molt ben delimitada la zona de la seva possible ubicació.

Un document de l'any 920, és a dir, de més de 1.000 anys enrera, en una operació de venda d'unes terres, es diu, que estaven situades: "...in comitatum barchinonensi in apendicio di Castrum de Terracia (Castell de Terrassa) in locum quem vocant PALACIO FRACTO, et afrontat de parte orientis in ipso torrente qui discurrit a Terracia et de meridie in ipsa via..."

En un altre pergamí, relatiu al mateix sector, podem llegir-hi: "...de occiduo in termine de Rio Rubio (Riera de Les Arenes o de Rubí), de circi namque IN STRATA QUI PERGIT DE S. FELICIS (Sant Feliuet) PER PALACIO FRACTO, usque ad ipso Mugiale (Mas Muijal)..." o

sigui, que ve expressat que tenint a occident la riera de Rubí, pel nord hi ha un camí que va de Sant Feliuet i passa junt al "Palacio Fracto" cap al Mas Muijal.

Aquestes dades, poden ajudar força a descobrir aquest important jaciment arqueològic, que no sabem encara, si és d'origen visigot, romà o ibèric, però del que no es pot dubtar, és de la seva remota existència, poguent deduir-se la seva extrema vellúria, si considerem que a principis del segle Xè. era ja tingut per obra molt antiga i en condicions d'acusada ruïna.

Un dels possibles llocs d'ubicació del "Palatio Fracto", pot ser l'antic Mas "Matha Sobirà", avui denominat Can Amat de les Farines, si bé encara no hem tingut ocasió de fer una inspecció en el referit punt o en els seus immediats encontorns, ja que el vallat ho impossibilita.

L'ESGLÉSIA VELLA DE RELLINARS

Foren trobats en l'església vella de Rellinars, uns capitells de factura visigòtica, aprofitats per distint ús en l'obra del campanar nou (segle XVIII). Aquests capitells són esculpits solament en dues cares, cosa que fa suposar formaven part del corresponent arc triomfal d'entrada al santuari. També fou descoberta una lauda votiva funerària, de-

dicada a una divinitat indígena, que havia estat utilitzada com a material de reompliment en un dels pilars de la nau, —peça lítica atribuïda al segle IV—, així, com la presència d'un portal en arc ultrapassat o visigòtic en el cantó de llevant, que donava a un desaparegut absis, i l'existència en el recinte eclesial de sepultures de tipus antropomorfe. Tot plegat, fa creure, en bon fonament, que l'església vella de Rellinars, té un origen força més remot, que la suposada construcció del segle Xè.

És exactament allò mateix, que s'observa en las parts més velles d'Olèrdola, on també hi ha l'arc ultrapassat o de ferradura, i les tombes antropomorfes dites olèrdolanes.

És possible, i pot ser també probable, que l'església vella de Rellinars, —lloc que els documents antics, citen amb el nom de "Riu Linars"—, fos, primitivament de tres naus, separades per pilastres o columnes que sobremuntaven unes arcades semicirculars o ultrapassades, tenint com a capçalera tres absis, o un absis central i dues aules destinades a «pròthesis» i «diaconicon». Aquesta construcció seria força semblant, i quasi faria parella, amb la de l'església de Santa Maria del Marquet, que es troba entre Sant Vicens de Cas-

tellet i Pont de Vilumara. L'entrada al santuari, es realitzava a través d'un arc triomfal de ferradura.

És possible que en els panys de les parets primitives, s'hi conservi el característic sistema d'aparellatge d'"opus spicatum", que reforçaria encara més, la nostra suposició, ja que pels mateixos motius històrics abans expressats, quan fèiem referència a les esglésies de Sant Pere de Terrassa, no compartim l'opinió, de que la seva construcció hagi estat feta en el segle IXè. o Xè. per la relatada inseguretats existent en aquesta zona en aquell precís temps.

Aquesta esglesiola de tres naus, estava coberta inicialment amb bigatge de fusta, que sostenia les típiques tègules romanes amb els seus corresponents imbrixs. Una incursió dels moros, realitzada en el segle IXè. o Xè. va incendiar-la, i posteriorment, fou reconstruïda en el segle XIè d'acord amb el sistema constructiu pre-romànic, de coberta amb volta de canó, cosa que obligà necessàriament a engruixir les parets i pilastres, per p o g u e r aguantar la forta empenta o pressió lateral de l'edificació.

Ramir MASDÉU i CASTELLET

La fi d'una il·lusió i el principi d'un procés selectiu

Un dia qualsevol, un subjecte qualsevol en un lloc també qualsevol, posant lentament dins la motxilla allò que li caldrà en les hores següents. Surt a trenc d'alba, la neu dels cims, encara llunyans, pren tonalitats rosades; una satisfacció íntima commou el seu cos; a poc a poc s'enfila entre prats i més amunt per vessants encarpades plenes de tarteres, el sol ja ha sortit per damunt dels cims. Ara la neu mostra la seva albina lluentor; una tristesa esperançada i una joiosa alegria, alhora, commouen el seu esperit, pensa tristament en l'home, en aquest home actual que no es dóna compte de la seva natural bellesa; que no recorda que el seu principi fou una petita partícula; que fa milions d'anys, dins un immens complex de matèria orgànica es formà per casualitat aquesta petita partícula i partint-ne d'ella es desenvoluparen organismes més i més complexes. Que durant milions d'anys es preparà el seu cos, la seva vida, les seves inquietuds i inclús els seus problemes, desil·lusions i fracassos. Pensa en aquest home que menysprea la seva vida, que es creu i conforma en ésser membre d'una massa, que no veu en ell, només allò que ell mateix pot aprofitar, sense pensar que durant milions d'anys la natura, sense cap interès preparà la seva existència.

Pensa en la solitud que l'envolta, perquè la solitud duu a l'estimació; és fàcil arribar a estimar descobrint el com i el perquè de les coses; pensa en quan l'èxtasi invadeix els seus sentits, quan descobreix la viva plasticitat de les coses mortes.

Pensa que la vida en si mateixa té un reduït valor personal; qui es conforma amb una sistemàtica vida quotidiana manca d'una vida en el seu sentit complet; per ell qui viu és aquell que té consciència de que és projecció d'un passat, realitat d'un present i es projecta cap a un futur més o menys llunyà.

Pensa que l'existència de la nostra època no proporciona la veritable consciència de vida, es queda en la realitat d'un present; és una consciència de funció dirigida cap a un fi a la vista, cap a un fi immediat.

Pensa que la natura dóna a l'home aquesta realitat, li dóna aquesta consciència completa de la vida, li fa projectar-se il·lusionadament cap a un futur, li fa creure, per damunt de tot, en la seva pròpia existència.

Quan arriba dalt el cim, immenses catedrals de neu i roca s'estenen arreu. Aquella contemplació l'indueix a l'èxtasi.

Analitzem aquesta petita narració.

Temps enrera, això haguera tingut valor en si, des d'un punt de vista purament íntim i humà. Enguany, la posició d'aquest subjecte és considerada dins de certs ambients d'estúpida i idealista, d'anacrònica respecte a un món que evoluciona tecnològicament, d'anacrònica respecte a un món que tendeix a substituir els impulsos humans per les regles establertes, a posar les vocacions per sota dels interessos creats. En canvi jo crec que la vocació muntanyenca i la mecanització ciutadana són dues realitats relacionades inversament, és a dir, que considerant un dels aspectes prioritaris del moviment muntanyenc, com és la relativa evasió d'aquest món mecanitzat, a mesura que aquest s'identifiqui com a tal, el muntanyisme haurà d'augmentar o tan sols conservar aquesta predisposició que com he dit abans alguns qualifiquen amb aquest dualisme crític d'«estúpid-idealista».

En canvi no és així ni molt menys. Sembla que el muntanyenc, parcialment impossibilitat per defensar-se d'aquesta mecanització, es deixa arrossegar; transforma la muntanya en un lloc de competició. Quan s'hi acosta sense competir qualifica la seva estada d'entrenament, les seves sortides de desplaçaments i les seves excursions de competicions. Lamentablement li sembla més fàcil canviar el lèxic que no pas reaccionar davant d'un corrent pernicios.

Els organismes directius també manifesten aquest canvi fins el punt de substituir en les targes distintives la notació "Tarjeta de Identidad" per la de «Licencia deportiva» acostant el muntanyisme a qualsevol esport de masses i és un fet comprovat el que quan algun moviment arriba a les masses, degenera fins que hom l'interpreta amb un doble sentit contradictori.

Pot ésser que la única sortida davant d'aquest moviment sigui la resignació, però això no em priva de protestar enèrgicament i de titllar-lo de fi d'una il·lusió i principi d'un procés selectiu. Això de procés selectiu pot ésser que soni fora de lloc, però crec que és la denominació exacta, ja que estic convençut que, seguint aquest corrent, arribarem a un estadi en el que la muntanya serà privativa d'un cercle de gent perfectament preparada, tant física com tècnicament, per a competir dintre d'un tòxic «esport de muntanya».

Fermí GUIADO

Crònica

REUNIÓ GENERAL REGLAMENTÀRIA DE SOCIS

El 29 de gener passat tingué lloc la Reunió General, en el nostre estatge social, sota la presidència del Sr. Josep Mies, acompanyat dels Srs. Antoni Vicente, tresorer i Elies Soriguera, secretari.

Obrí l'assemblea el Sr. Mies, que llegí l'ordre del dia, pel qual es regiria la reunió. Tot seguit el Sr. secretari llegí l'Acta de la Reunió General Reglamentària anterior, que fou aprovada per unanimitat per tots els assistents. I el Sr. Vicente donà compte de la situació econòmica, moviment de cabals, adquisicions de patrimoni i tots els detalls de la seva gestió, que meresqué la conformitat dels reunits.

De la lectura de la Memòria d'activitats de l'any 1970, que exposà a l'assemblea el Sr. secretari, extractem els principals punts:

29 sessions i conferències, celebrades durant l'any, com també diversos actes, classes teòriques i dissertacions, corresponents als cursets programats per les Seccions, per la millor capacitació dels socis que desitgen especialitzar-se en alguna activitat concreta.

Presentació del XXXV Saló de fotografia. Diverses sortides d'esquí. Organització del Vè. Curset d'Esquí. Participació en el XXV Campionat d'Esquí del Vallès (XXXI Local). Organització del 2on. Curs d'Excursionisme destinat als escolars de 14 a 16 anys; del XX Curset d'Escalada; de la IV Cursa local i 1.ª Comarcal d'esquí de muntanya NÚRIA-PUIGMAL-NÚRIA. Participació al Rally d'esquí de muntanya, del Club Alpí Català, del C.E.C. i al 1er. Rally d'esquí de muntanya de Candanchú.

Els membres de la Secció d'Alta Muntanya, aconseguiren: 3 primeres absolutes: dues a Sant Llorenç i una a Montserrat. 10 primeres locals: tres a Tarragona, dues a Montserrat, una al Pedraforca, una a la Regió de Salgar, una als Pirineus centrals i dues als Alps.

La Secció del S.I.S., ha efectuat en conjunt cent quaranta sortides i aconseguiren 4 primeres absolutes: una al Cadí i tres a Castelló de la Plana. Assistiren al Campament Nacional d'Espeleologia d'Albacete. Campament Espeleològic a la Serra del Montsec. Prospeccions espeleològiques a Port del Comte. Organització del IXè. Curset d'iniciació a l'espeleologia. Presentació de l'exposició de temes espeleològics en el nostre saló.

La Secció de Ciències i Arts, continuà treballs de prospecció arqueològica en els terrenys de Can Jufresa (Vil·la romana Moderata).

A finals de l'any 1970, es constituí una Secció Juvenil, la finalitat que persegueix aquest grup de jovent, és la d'acollir, als escolars que han acabat amb aprofitament els Cursets d'Excursionisme. Les seves activitats, seran les d'aprofundir en els aspectes excursionistes, estètics, científics, humans, etc.

La Secció Infantil, efectuà durant l'any, quatre sortides. Missa i inauguració de la Capella de Coll de Boix (Graons de Mura). Assistència al VIII Campament Infantil de Catalunya i a la Marxa de Regularitat Infantil, que es celebrà a Sant Cugat del Vallès.

Durant l'any s'han efectuat divuit sortides oficials, programades a diversos llocs. S'organitzà la IX Marxa Excursionista Local de Regularitat per Muntanya, la XXXIX Diada de Germanor a Can Robert, el XXII Campament Social de Vacances, aquest any a la vall de Bujaruelo (Pirineus). Es participà a la XXXIV Marxa Excursionista de Regularitat per Muntanya de Catalunya. Els nostres associats recorregueren durant l'any diverses zones dels Pirineus, Alps i efectuaren excursions a Nord Amèrica, Africa i fins a la India.

Seguí el Sr. Soriguera la seva lectura i feu menció dels diversos socis desapareguts durant l'any. Moviment de la biblioteca, per noves adquisicions i donatius rebuts; detall de les nostres publicacions i situació de socis.

El Sr. president, exposà breument el programa a seguir pel proper any, fa poc començat i donà a conèixer la composició de la nova Junta Directiva, formada pels següents senyors:

President	Sr. Josep Mies
Vice-President	Sr. Josep M. ^a Soler
Secretari	Sr. Elies Soriguera
Tresorer	Sr. Ramon Batalla
Comptador	Sr. Antoni Vicente
Publicacions i Propaganda	Srs. Francesc Palet, Joan Barceló i M. Planchat Bellés
Bibliotecari	Sr. Joan Brugués
Conservació local	Sr. Joan Estella
Vocals d'excursions	Srs. Manuel Campos i Antoni Vicente

Vocal S.A.M.	Sr. Angel Casanovas
Vocal Esquí	Sr. Narcís Bacardit
Vocal S.I.S.	Sr. Manuel Centelles
Vocal fotografia	Sr. Jaume Marcet
Vocal ciències i arts	Sr. Jaume Serrate
Vocal juvenil	Sr. Fermí Guisado
Vocal secció infantil	Srs. Santiago Estrada i Montserrat Vall d'Estrada
Vocal coral	Sr. Isidre Vives
Vocals de marxes	Srs. Antoni Garriga i Maties Masip
Vocals	Srs. Jaume Roura, Jordi Serra i Juli Puigantell

Dintre de l'apartat de "precis i preguntes", es formularen diverses preguntes i suggeriments i entre aquests, cal destacar el del Dr. Josep M.ª Arias, secundat per tots els assistents, de dedicar un acte d'homenatge als ex-presidents desapareguts Srs. Manuel Aurell i Manuel Closa. Així mateix, els vocals de l'organització de Marxes, senyalaren la conveniència de denominar les nostres Marxes de Regularitat per Muntanya, amb l'addició, de "Trofeu Manuel Closa". Si el nostre ex-president, desaparegut fou l'iniciador de les nostres marxes socials, sembla lògic que ara per deixar un testimoni del seu record i per les generacions futures, donem el seu nom a la nostra Marxa de Regularitat.

L'assemblea, es pronuncià a favor d'aquestes determinacions.

La presidència contestà les diverses preguntes i agrai les col·laboracions rebudes i amb el prec de que continuem tots junts laborant pel millor renom de la nostra entitat, es donà per acabada la Reunió Reglamentària d'enguany.

ACTES I CONFERÈNCIES

-- 11 de Desembre: Sessió cinematogràfica, organitzada per la S.I.S., presentació de la mà del Sr. Esteve Petit, que feu els comentaris previs de les pel·lícules científiques: MIL·LENARIS, PAISATGE SOTA EL MAR i LA ILLA DE LES TORTUGUES. Els problemes de la vida i l'equilibri de la naturalesa.

— 24 de Desembre: Nombrosos consocis assistiren a la MISSA DEL GALL, a les Escoles Pies de la nostra ciutat. Acabada la celebració religiosa, i en el nostre estatge social es reuniren els associats de la casa i les respectives famílies en una animada vetlla de Nadal. Les típiques «restolines», els joiosos cants i una franca festa de bella convivència, foren la nota predominant de la vetllada.

— 27 de Desembre: Com l'any passat, per aquestes dates, teníem programada la sessió nadalenca, que titulàrem "ELS DE CASA CANTEM EL NADAL". El temps enutjós, per la nevada caiguda aquella mateixa tarda, restà molts assistents a l'acte. Es celebrà no obstant, en el saló de tertúlia i resultà molt íntim, degut a la reduïda concurrència. El Cor Montserrat, sota la direcció del senyor Joan Casals, interpretà magníficament nadales dels segles XVI, XVII i populars. El poeta i amic, Sr. Ramon Alzamora, ens obsequià amb la lectura de vuit poemes originals al·lusius al Nadal. El nostre consoci Sr. Francesc Palet, llegí cinc poemes seus, sobre la mateixa temàtica.

En acabar, foren distribuïdes als assistents, la lletra i música de "L'himne de l'excursionisme terrassenc" i el Cor Montserrat i públic, cantaren a l'unísson el nostre Himne.

En la nostra anterior Circular, del quart trimestre del 1970, es publicà també lletra i música de "L'himne". Seria bo que els nostres joves excursionistes s'interessessin per l'himne i tornéssim tots plegats a cantar-lo.

— 10 de Gener: Inauguració del nou local de la S.I.S., en el segon pis de la nostra entitat. La instal·lació i decoració ha anat a càrrec dels mateixos membres de la Secció. L'ambientació ha resultat magnífica.

— 15 de Gener: Sessió de cinema documental. Pel·lícules cedides per l'Institut Francès, de Barcelona. MONTBLANC i MUNTANYES MÀGIQUES, foren les més destacades.

— 22 de Gener: El nostre consoci Sr. Narcís Bacardit, ens oferí una sessió cinematogràfica en color, titulada INDIA-NEPAL-CATXEMIRA. La projecció anà avalada per les oportunes explicacions, de les diverses vicissituds ocorregudes a l'amic Bacardit i

- acompanyants en el transcurs del viatge. La visió històrica, folklòrica, costums, arquitectura, paisatge, etc. feren les delícies del nombrós auditori, que seguí amb veritable interès la dissertació oral i visual. Donem gràcies a l'amic Bacardit per la seva fina atenció en oferir-nos aquesta seva experiència a terres tan remotes, del sostre del món.
- 5 de Febrer: Presentació de la sessió titulada "ESCAFANDRISME", projecció de pel·lícules del Sr. Josep Verdaguer, del CRIS local i diversos curt-metratges del famós submarinista francès Sr. Jacques Ives Costeau. Dissertació i col·loqui a càrrec dels Srs. Colomer i Quera, components del Club del Mar-Cris local.
 - 11 de Febrer: Sessió de projecció de diapositives del nostre consoci Sr. Josep M.ª Soler, a les vuit de la tarda. Col·lecció molt completa de 150 fotografies, que meresqueren l'aprovació de la nombrosa concurrència.
 - 19 de Febrer: Presentació conjunta amb les seccions de cinema de les entitats locals, Amics de les Arts, S. C. Joventut Terras-senca, Casino del Comerç i Centre Parroquial de Sant Pere, en el CINEMA CATALUNYA, de la pel·lícula de Lluís Buñuel, "TRISTANA", commemorativa del 75 aniversari del naixement del cinema.
 - 21 de Febrer: En el nostre saló d'actes, es presentà a dos quarts de set de la tarda una sessió cinematogràfica, titulada: "CINE-MA INFANTIL", destinada als infants.
 - 21 de Febrer: Assistència a Montserrat a l'acte de l'ofrena del manteniment de la «Llànvia de la Flama de la Lengua Cata-lana».
 - 12 de Març: Projecció de diapositives comentades, a càrrec de diversos components del C. E. de la Comarca de Bages, de Man-resa: OPERACIÓ GRAN ATLES-1970. Una molt completa vi-sió de ciutats com Rabat, Casablanca, Tànger, amb tota classe de detalls de les formes de vida d'aquell país. En aquesta expe-dició s'aconseguien dues primeres nacionals i ens foren relata-des totes les vicissituds i anècdotes de més relleu de l'expedició. Un èxit dels valerosos muntanyencs manresans, que foren molt felicitats pels nombrosos concurrents a la sessió.

- 26 de Març: Tingué lloc la Reunió General extraordinària, per tal de procedir a l'aprovació dels nous estatuts de la nostra entitat i per la seva presentació a l'organisme federatiu corresponent. Llegits i degudament debatuts alguns articles, pels socis assistents i després de fetes algunes esmenes al borrador inicial, s'aprovaren i quedaren ja de forma definitiva.
- Durant el transcurs d'aquest trimestre s'han portat a cap diverses dissertacions a les vuit de la tarda, a càrrec de varis consocis i sobre diversos temes, destinades als escolars de 14 a 16 anys, que segueixen el 2on. Curs d'Excursionisme. Quan el Curs sigui acabat, en ferem un comentari general.

ALTRES NOTÍCIES

Premis: Ens plau destacar els aconseguits pels nostres consocis:

- Al Sr. Alfred Martínez i Feliu, que presentà els seus treballs fotogràfics a la 2.ª Bienal de Fotografia de Muntanya dels Països Catalans, organitzada per la Secció Fotogràfica de l'Agrupació Excursionista de Catalunya, Delegació de Reus; obtingué PREMI ESPECIAL a la millor fotografia d'escalada i un accésit a la Secció de Diapositives en color, a mèrits reconeguts a l'obra seva titulada "Pedraforca".
- El Sr. Àngel Casanovas, obtingué un quart premi, de la secció de diapositives en color, en el XXXVI Concurs fotogràfic Blanc i Negre i 1er. de Diapositives en color, del FOMENT EXCURSIONISTA MARTINENC, de Barcelona.
- El 28 de Febrer, el grup d'esquí de fons de la nostra entitat, va prendre part a la XVII jornada Regional d'esquí celebrada als Rasos de Peguera, prova que organitzava el Club d'Esquí Berguedà.
El Sr. Joaquim Carreras, en la categoria "junior", aconseguí el primer lloc i el corresponent trofeu. En la categoria "senior", el Sr. Jacint Verdaguer, obtingué el vuitè lloc, després d'una cursa molt dura i disputada, amb els millors especialistes d'aquesta modalitat.

- El 18 de Març, es proclamaren els premis «ESPORTIU 70» de les diverses especialitats, guardó que instituïen, les entitats locals, Ràdio Terrassa, Terrassa Informació i Fotos Francino. El Sr. Jaume Galofre fou distingit amb el premi “ESPORTIU 70”, una magnífica figura dedicada, de bronze treballat amb peu de marbre i els Srs. Àngel Casanovas i Pere Verderi, medalles de plata i bronze, respectivament.

La nostra enhorabona a tots els premiats.

- El passat dia 17 de Febrer, es reuniren a Ullastrell i en sopar de germanor tots els components de les Juntes directives del Centre, la sortint i l'entrant. Com en altres anys, l'acte resultà molt emotiu.
- El dia 6 de Desembre de l'any passat, el Centre Comarcal de Cultura de Tàrraga, ens tornà la visita que nosaltres els havíem fet el 19 d'Abril d'aquell any. Un nombrós grup de senyores, senyoretes i coneguts intel·lectuals targuerins, foren els nostres hostes per unes hores. Van veure, el Museu Provincial Tèxtil, el Museu Municipal d'Art i les venerables esglésies de Sant Pere. Esperem poguer repetir aquestes visites i contactes, ara tot just encetats i que ens han fet guanyar un bell estol de bons amics.

Entre les pàgines d'aquesta “Circular”, trobareu un adhesiu, color de terra i aigua.

En queden uns quants de sobrers. Els tenim a la venda al preu de cinc pessetes. Demaneu-los a secretaria.

Secció d'Investigacions Subterrànies (S. I. S.)

Quan va començar el IXè. Curset d'espeleologia, ens preguntàvem quants dels quaranta cursetistes inscrits continuarien a dins d'aquest apassionant esport-ciència. Ara, un cop acabat, podem donar-nos per satisfets, doncs inclús ha sobrepassat els nostres càlculs. Les sortides són tan nombroses que hi ha festes que s'exploren més de cinc cavitats totes elles per diferents grups. I del material ja no cal ni parlar-ne. No hi ha hagut ni un sol divendres que sobrés una escala o una corda. Això va bé, però és ara quan hem d'encaminar-los pel veritable camí de l'espeleologia: la ciència, l'estudi de les cavitats.

El resum de l'any 1970 és molt satisfactori. Més de 140 sortides ho demostren plenament. A més es realitzaren campanyes molt importants, com la de Castelló de la Plana pels voltants de Vilafranca del Cid, campanya que realitzà la nostra delegació d'Olesa de Montserrat i en la que s'exploraren varies cavitats descobertes per ells mateixos. També la participació al IIIer. Campament Nacional d'Espeleologia a Albacete. I per l'octubre l'"Operació Subbalear I", en la qual s'efectuaren treballs molt interessants. Altres anaren a Santander, al Montsec, etc. Sant Llorenç no quedà pas oblidat, molt al contrari, entre les moltes exploracions que s'hi efectuaren es descobrí una nova cavitat, l'Avenc de les Cantarelles, de 37 metres de fondària.

En quant a conferències van resultar totes molt interessants i concorregudes. Primer va ser la de la Cova de Solencio; van seguir les del Curset, sobre geologia, biologia i topografia. A més la donada pel Sr. Joaquim Montoriol sobre Islàndia, en la que narrava la formació de coves volcàniques. Finalment a Olesa el Sr. Oscar Andrés en feu una de molt interessant sobre espeleologia en general.

El 8 de gener d'aquest any es celebrà la reunió anual reglamentària amb la corresponent elecció de Junta. Aquesta quedà formada de la següent manera:

President	Sr.	Manuel Centelles
Vice-President	Sr.	Alfons Ruiz
Secretàries	Srtes.	Paulina Ballbè i Conxita Cos
Tresorer	Sr.	Antoni Ripoll
Material	Srs.	Jaume Centelles i Josep Verderi
Excursions	Sr.	Pere Verderi
Propaganda	Sr.	Pere Gutiérrez
Manteniment de local	Sr.	Jordi Masana
Vocals	Srs.	Joan Estella Ricard Vilanova Jordi Marcet i Joan Batlle

A l'igual que l'any passat continua a Olesa de Montserrat la nostra delegació essent el seu President el Sr. Manuel Pedrero, actuant d'enllaç amb nosaltres el Sr. Jaume Morera.

Una de les primeres satisfaccions que la nostra Secció ha tingut aquest any, ha estat la inauguració del local, cosa esperada des de feia temps per tots nosaltres. Ha estat fet pels mateixos membres de la Secció posant-hi tots una gran col.laboració, però remarcant sobretot la d'en Florenci Soriguera que pintà l'entrada i la topografia mural. També la d'en Jordi Masana el qual dibuixà les pintures rupestres d'una de les parets. Igualment en Salvador Mesalles que muntà tota la instal.lació elèctrica, en Joan Estella i molts d'altres que per no allargar-nos massa deixem d'esmentar, però als que igualment els hi agraïm.

I ja en el programa d'activitats d'aquest curs, la junta de la S.I.S. s'ha proposat portar a terme una sèrie de cursets de cara a un aprofitament en el terreny de l'espeleologia. El primer dedicat a Socorrisme i obert a tots els socis del Centre. Aquest curset ha estat bastant concorregut i les cinc classes donades pel Dr. Armengol molt interessants. A aquest curset el seguirà el de Topografia i el de

Biologia. Igualment es té en projecte l'exploració de la Cova Solencio a Osca, de 11 Qm. de recorregut. I per setmana Santa dues coses importants: Un campament a la Serra del Montsec d'Ares i una campanya a Mallorca, junt amb el de l'Espeleo Club Sabadell per explorar la zona de Manacor.

Per acabar, la S.I.S. es proposa fer cada any una revista amb totes les activitats i treballs realitzats l'any anterior.

Com es veu, la S.I.S. continua endavant i amb pas dreturer.

Secció d'Alta Muntanya

El 21 de gener passat, celebrà aquesta secció la Reunió General Reglamentària. Presidida pel Sr. Josep M.ª Freixas, el senyor Secretari llegí l'acta de la reunió anterior, que fou aprovada, i el senyor Tresorer exposà la situació econòmica. Seguidament donà possessió del càrrec el nou President Sr. Àngel Casanovas i es donà a conèixer la nova Junta de la Secció pel present any.

President	Sr. Àngel Casanovas
Vice-President	Sr. Manuel Tudó
Secretaria	Srta. Montserrat Galí
Tresorer	Sr. Lluís Ambrós
Vocal Propaganda	Sr. Manuel Gasca
Vocal Curs Excursionisme	Sr. Domènec Prat
Vocals esquí Muntanya	Srs. Josep M. ^a Freixas i Vicens Pirla
Vocals GESAM	Srs. Joan Trullàs, Jordi Mangot i Jacint Gràcia
Vocals Material	Srs. Joaquim Prunés i Josep Esquinas

Es feu un resum de les principals activitats realitzades durant l'any, que foren:

ACTIVITATS VÀRIES: Visita al Sistema Central a la Regió de Gredos, assolint els cims de la MIRA i ALMANZOR. En el Pi-

rineu es realitzaren abundants ascensions de les que cal destacar: TEMPESTATS, ANETO, MONT PERDUT, PICA LONGUE, AS-TASOUS per l'aresta N.O. i una ascensió a l'Aneto amb bivac al cim. En els Alps i en el Massís del Mont Blanc s'assolien també per membres de la Secció, els cims del MONT BLANC de TACUL, DENT del GEGANT i PETITS CHARMOZ.

2on. Curs d'Excursionisme i XX Curset d'escalada.

S'ha participat amb força èxit als Railly del Club Alpí Català del C.E.C., aconseguint una medalla de Plata i dues de Bronze. Cal remarcar que el C.E.T. ha estat la 1.ª Entitat que en el transcurs de 12 anys que fa que dura l'esmentat Railly ha inscrit i ha aconseguit més equips classificats. També es prengué part al 1er. Railly d'esquí de Muntanya de Candanchú representant l'Equip del nostre Centre a la Federació Catalana de Muntanyisme. Es participà al Núria-Noucreus-Núria. Es realitzà la IV cursa local i 1.ª Comarcal Núria-Puigmal-Núria, organitzada per aquesta secció.

ESCALADES 1es. LOCALS

Tarragona: EL MÈDOL, via Julivert.

PARET DE SANTANA, via Sales-Sales.

CASTELL DALMAU, via Güell, variant Cobre.

Montserrat: PARET DELS DIABLES, via CADE.

PORTELLA SUPERIOR, via Víctor López.

Pedraforca: POLLEGÓ INFERIOR, via Pany-Haus.

Regio Salgar: El Contrafort.

Alps de Valais: DENT BLANCHE, via Aresta Ferpeche.

Alps Francesos: PETITS CHERMOZ, via Aresta S.E.

Pirineus Centrals: EL QUEIRAT, espoló Central.

ESCALADES 1es. ABSOLUTES

Sant Llorenç: LA FALCONERA, via Estenalles.

Montserrat: Punxa dels FLAUTATS, via GESAM.

L'Esquirol: Via GESAM.

A continuació de les activitats, i amb unes paraules de comiat, el Sr. Josep M.ª Freixas acabava la seva gestió com a President. El Sr. Àngel Casanovas en possessió de la Presidència digué unes paraules sol·licitant la participació de tots els membres de la Secció, per la bona marxa d'aquesta i poguer augmentar les activitats de l'any passat. I amb l'apartat de "Precs i Preguntes" aclarides pel Sr. Casanovas, es tancà la reunió.

RESULTATS DE LA 2.ª CURSA D'ESQUÍ DEL VALLÈS NÚRIA-PUIGMAL-NÚRIA

El 21 de Febrer, es celebrà aquesta cursa amb la participació d'onze equips del Centre, quatre de la Unió Excursionista de Sabadell i un equip del Centre Excursionista de Castellar del Vallès.

El temps fou magnífic i la prova resultà molt brillant. Cal senyalar l'esforç dels consocis, Srs. Benet Pagès i Manuel Tudó, que van cuidar del control al cim del Puigmal durant tres hores. Junt amb el mèrit dels vencedors, hem de citar-los també a ells.

Classificació:

			Temps de pujada	Temps de descens	Total temps emprat
Francesc Burgos					
1. Josep Piera	equip n.º 13	Terrassa	1h 43'	21'15"	2h 4'
J. M. ^a Freixas					
2. Jacint Verdaguer	equip n.º 2	Terrassa	1h 40'	27'10"	2h 7'
Jaume Galofre					
3. Vicens Pirla	equip n.º 4	Terrassa	1h 45'	27'25"	2h 12'
Jaume Serrat					
4. Àngel Casanovas	equip n.º 1	Terrassa	1h 57'	30'30"	2h 27'
Carles Olivella					
5. Josep Codina	equip n.º 9	Sabadell	2h 5'	27'40"	2h 32'
Marc Clapers					
6. J. A. Pon	equip n.º 10	Castellar	2h 12'	32'10"	2h 44'
Miquel Piera					
7. Josep Aced	equip n.º 3	Terrassa	2h 21'	30'30"	2h 51'
Jaume Oriol					
8. Ramon Oriol	equip n.º 7	Sabadell	2h 29'	41'50"	3h 10'

- Manuel Planchat
9. M. Planchat fill equip n.º 15 Terrassa 2h 35' 37'30" 3h 12'
- Jaume Olivé
10. Feliu Gràcia equip n.º 6 Sabadell 2h 13' 1h 8'15" 3h 21'
- Miquel Prat
11. P. Lluís Pujol equip n.º 5 Terrassa 2h 35' 1h 1'20" 3h 36'
- Martí Girbau
12. Joan Dalmau equip n.º 14 Sabadell 2h 15' 1h 26'50" 3h 41'
- Pere Buixasa
13. Eduard Ballbé equip n.º 11 Terrassa 2h 32' 2h 14'50" 4h 46'

Total d'equips participants 16 Total d'equips NO classificats 3
 Total d'equips classificats 13

Biblioteca

Relació de llibres entrats per adquisició:

- “El Pirineu”, d’Estanislau Torres; Edicions DESTINO.
- “Glace, neige et roc”, de Gaston Rebuffat; Edic. HACHETTE.
- “La Montaña”, de Maurice Herzog; Editorial LABOR.

Deixalles urbanes i residus de la indústria trenquen l'harmonia natural cada vegada més lluny de la ciutat. On arribaran?

En les regions que tenen un lloc per cada cosa i cada cosa és al seu lloc, res desentona.

Excursions realitzades

Solament es relacionen les que es comuniquen a la Vocalia.

Sortides *d'escalada* per membres de la S.A.M.

SANT LLORENÇ

—22 Nov. 70: Cova del Drac, via interior, per Andreu Aparici i Narcís Serrat.

—29 Nov. 70: Aresta petita dels cavalls, per Maite Massana, Joan Trullàs i Narcís Serrat.

—13 Desembre 70: Cavall Bernat, via S.O., per Josep M.ª Vilalta i Narcís Serrat.

—20 Desembre 70: Punta Serreta, 2.ª local, per Jordi Mangot i Jacint Gràcia.

—6 Gener 71: Cavall Bernat, via Nord, per Jordi Mangot i amics.

—17 Gener 71: Cap de Mort, 1.ª absoluta, via Mangot-Gràcia; Cavall Bernat, via doble corda per, Jordi Mangot i Jacint Gràcia. i Jacint Gràcia.

—14 Febrer 71: Cova del Drac, via Moiset, per Jordi Mangot, Jacint Gràcia i Josep Esquinas.

MONTSERRAT

—6 Desembre 70: La Mòmia, via Faos, per Agustí, Jordi Mangot i Jacint Gràcia.

—13 Desembre 70: El Gat, via normal, agulla Sant Benet, per Jordi Mangot i Jacint Gràcia.

—24 Gener 71: Gorro Frigi, via Badalona, per Marc Garcia, Jordi Mangot i Jacint Gràcia.

—31 Gener 71: El Gat, via escoria, 2.ª absoluta, per Jordi Mangot i Enrich.

—7 Febrer 71: Paret dels Diables, via G.A.M. 2.ª absoluta i 1.ª local, per Agustí, Troya II, Leiva i amics de Vilanova i Geltrú.

—7 Febrer 71: Prenyada, via Gómez, per Jordi Mangot, Jacint Gràcia i Josep Esquinas.

Sortides d'espeleologia per membres de la S.I.S.

6 Desembre: AVENC DE LA CODOLEDA (S. Llorenç) R. Girabent, M. Gutiérrez, P. Gutiérrez, P. Vilalta.

PROSPECCIONS a la COVA DEL MANEL (S. Llorenç) amb resultats positius per M. Centellas, J. Masana, P. Verderi, J. Verderi, A. Rocavert, A. Ruiz, P. Blanch.

AVENC DE L'ESPLUGA (S. Llorenç) J. Centelles, R. Pi, E. Marcos, R. Avila, A. Martinet, F. Balada, P. Vitó, J. L. Ayala, J. A. Berenguel, A. Trullàs, L. Gil.

AVENC DEL LLEST (S. Llorenç) D. Pérez, J. Pérez, J. Oliveros i amics.

7 Desembre: AVENC DEL FUSTERET (1.ª absoluta a Tortosa) i COVA DE LA FIGUERA (1.ª absoluta a Tortosa) per R. Biosca, P. Villalba, A. Puig.

FORAT DEL MICO (Cardona) per C. Vidal i P. Ballbé.

5-6-7-8 Desembre: Assistència al PRIMER CONGRÉS NACIONAL D'ESPELEOLOGIA per P. Ballbé, S. Vives.

13 Desembre: AVENC DEL CASTELLSAPERA (S. Llorenç) D. Pérez, J. Oliveros, A. Trullàs, A. Beltri, E. Marcos, J. Ramos.

AVENC DEL LLEST (S. Llorenç) P. Vitó, F. Balada, J. Gómez.

19 Desembre: COVA SIMANYA (S. Llorenç) J. Ramos, A. Beltri, D. Pérez.

20 Desembre: AVENC DEL DAVI (S. Llorenç) amb la col·locació d'un pessebre. J. Centelles, J. Masana, J. Pellicer, A. Ruiz, M.

Centelles, E. Prat, C. Vidal, J. Verderi, F. Balada, P. Vitó, A. Beltri, D. Pérez, J. Ramos, M. Ballarà, M. Altimires, S. Vives, P. Villalba, P. Verderi, A. Martinet.

22 Desembre: AVENC DEL CLUB (S. Llorenç) A. Serra, M. Altimires, R. Pizà.

2 Gener: AVENC DE LA SERRA DEL GALL (S. Llorenç) J. Centelles, S. Vives, P. Verderi, J. Verderi, J. Marcet.

3 Gener: Continuació de les PROSPECCIONS a la COVA DEL MANEL (S. Llorenç) F. Balada, P. Vitó, J. Fabra, J. Masana, Montse i M. Mulet.

10 Gener: Col·laboració en el II Curset d'Excursionisme per E. Prat, S. Vives, J. Centelles, J. Pellicer a l'AVENC DEL LLEST.

16 Gener: COVA DELS PARES (1.ª absoluta a S. Llorenç) J. Masana, J. Camí.

17 Gener: AVENC DE LES CANTARELLES (1.ª absoluta a la Barata) S. Mesalles, J. Camí, J. Masana.

AVENC DE LA CODOLEDA (S. Llorenç) J. Oliveros, A. Beltri, E. Marcos, A. Trullàs, D. Pérez, J. Ramos, J. Pérez.

24 Gener: COVES DE MURA (Mura) A. Serra, Ll. Urzanqui, R. Vilanova, J. Verderi i membres del II Curset d'Excursionisme.

AVENC DE LES PEDRES i AVENC DE CAN TORRES (S. Llorenç) S. Vives, P. Verderi, J. Centelles, P. Vitó, F. Balada, J. Pellicer, J. Gómez.

Recuperació del pessebre a l'AVENC DEL DAVI (S. Llorenç) J. Masana, J. Camí.

AVENC DELS DESTRALERS (1.ª absoluta a la regió de Tortosa) A. Trullàs, D. Pérez, A. Beltri, J. Oliveros.

31 Gener: AVENC DEL PICAROL i AVENC DE LA FALCONERA (S. Llorenç) A. Ruiz, Ll. Ayala, J. Camí, S. Mesalles.

AVENC DE CAN POBLA (S. Llorenç) F. Balada, P. Vitó.

AVENC DE SANT JAUME i AVENC DE LA BREGA (S. Llorenç) M. T. Amat, J. Centelles, S. Vives, J. Marcet, P. Verderi.

AVENC D'EN ROCA (Ordal) A. Trullàs, A. Beltri, D. Pérez, E. Marcos, J. Pérez.

6 Febrer: COVA DEL MANEL (S. Llorenç) J. Centelles, S. Vives, J. Verderi, J. Marcet, D. Mussons, J. Sanahuja.

7 Febrer: AVENC DEL CLUB (S. Llorenç) R. Girabent, P. Vilalta, P. Gutiérrez.

AVENC DEL LLEST (S. Llorenç) P. Verderi, R. Vilanova, M. Altimires, J. Ll. Ayala, Ll. Gil.

AVENC DEL CASTELLSAPERA (S. Llorenç) P. Vitó, F. Balada, J. Gómez.

COVA DEL MANEL (S. Llorenç) passant el sífó de "setmana santa" i pujant la colada final per J. Camí, S. Mesalles, J. Masana.

14 Febrer: AVENC FONT I SEGUÉ (Ordal) J. Centelles, P. Verderi, Ll. Ayala, S. Vives, J. Marcet, R. Vilanova, P. Gutiérrez.

PROSPECCIONS A LA COVA DEL MANEL (S. Llorenç) J. Gómez, P. Vitó, F. Balada.

AVENC DE LA TROMPA DE L'ELEFANT (Montserrat) R. Avila, J. A. Berenguel, A. Martinet, P. Villalba.

21 Febrer: PROSPECCIONS ESPELEOLÒGIQUES A CAMPRODON, P. Gutiérrez, M. Carbó, M. Sales, R. Girabent i Xavier.

COVES SIMANYA GRAN I PETITA (S. Llorenç) S. Vives, J. Pellicer, J. Masana, R. Vilanova, M. Mulet, M. Agustí.

AVENC DE LA CODOLEDA (S. Llorenç) J. Marcet, J. Centelles, M. Altimires, J. Verderi, S. Vives i amics del C.S.C.

AVENC DEL CLUB (S. Llorenç) Ll. Gil, J. Ll. Ayala.

AVENC DELS ESQUIROLS (Via Montesinos) i AVENC DE L'AVERDO (Ordal) A. Trullàs, A. Beltri, D. Pérez, J. Oliveros, J. Ramos, E. Marcos.

28 Febrer: Sortida oficial a l'AVENC DEL BRUC (Garraf) J. Centelles, P. Verderi, F. Balada, J. Gómez, P. Fitó, P. Villalba.

7 Març: AVENC DE LA CODOLEDA (S. Llorenç) P. Vitó, F. Balada, J. Gómez. P. Villalba.

COVES DE MURA (Mura) S. Vives, P. Verderi, J. Centelles.

DECORACIÓ

ELLSA, S. A.

Carretera Martorell, 58

Telèfon 298 14 88

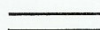
**CARLES
ALTIMIRA**

Treballs de Fusteria industrial i per a la Construcció.
Especialitzat en la construcció d'esquís d'encàrrec.
Reparacions i lloguer d'esquís.

Carretera de Montcada, 59 - Telèfon 297 50 76 - TERRASSA

Joan Estella i Vilana

CONSTRUCTOR D'OBRES

Pedrell, n.º 18
Telèfon 298 04 21

TERRASSA

Deportes Alpinos

li ofereixen
el millor assortiment en

TOTA MENA D'ARTICLES
PER ESPORT.

RUTLLA, 31 - TERRASSA - Telèf. 297 40 69

Arimón, 25

SABADELL

FOTOS

francino

Plaça Espanya, 13

Telèfon 297 28 33

TERRASSA